

Zelená louka v podhradí romantické zříceniny Okoř - do takového prostředí by asi mnohý z nás zasadil dění nějakého folkového festivalu či historické přehlídky. Chyba lávky! V sobotu 23. srpna se odtud linuly poněkud jiné tóny, potřetí se zde konal **Rock&Folk Open air festival Okoř 2003**.

Na to, jaké si už festival za tři roky vybudoval jméno, mě dost zaskočila jeho organizační stránka. Podle jednoho média měla celá akce začínat v 15 hod., podle jiných v 17 hod.

Na Okoř jsem kyvadlovou dopravou z Dejvické dorazila někdy kolem půl čtvrté, kdy zrovna zahajovala zpěvačka **Maya**. Hurá, říkám si, nepříjdu ani o kousek programu. O tuto iluzi mě připravila bezpečnostní agentura u vchodu. Při mém příchodu byl zrovna v platnosti proměnlivý zákaz vnášení PET lahví do areálu (chvíli platil, chvíli ne) - další způsob jak na festivalu vydělat. Neradno se vzpouzet, nabašení vyhazovači vás prohledali od hlavy až k patě, včetně batohu - co kdyby měl na Okoř zamířeno nějaký terorista? Tato opatření chápu na masových koncertech, kde se řeší to, jak během několikahodinové produkce vykonat i ty nejzákladnější potřeby, ale na akci podobného rozměru jako je třeba Setkání na Konopišti? Louka bez laviček - proč ne, pár stánků, monstrózní pódium, ten příšerný zvuk si ale mohli odpustit...Chvílemi jsem se bavila tím, jak policisté stejně tak neúspěšně, jako neúnavně šplhají po hradbách Okoře za vzrušení milovnými diváky.

Po Maye vystoupilo v programu **Švihadlo**, které se svým černošským frontmanem prezentovalo hlavně reggae, potom **Alice Springs** s kapelou,

Doktor P.P.

- doporučuji jen těm nejotrlejší. Prvním folkovým zástupcem byl

Jiří Schmitzer

, který publikum naladil na trochu jinou vlnu. Po nich následující známá trojka

Michal Prokop, Luboš Andršt a Jan Hrubý

s excelujícími houslemi mohla zařadit jak úspěšné hity, tak i delší instrumentálky.

Věra Bílá a Kale

roztančili diváky v divokém rytmu romských písní.

Miro Žbirka

měl smůlu na zvuk nebo jsem měla já špatné místo, ale neznělo to prostě tak, jak by mělo. Ve

chvíli, kdy si na pódium pozval zpěvačku

Marthu

a zazpívali společně několik Žbirkových hitů jsem vzdala boj proti nelibým zvukům. Martě by podle mého názoru nepomohl ani ten nejlepší zvukař.

Další účinkující, **Lenka Dusilová**, právě rozjíždí turné se svou kapelou **Secretion**, kde hraje mimochodem i Martin Ledvina, který kvůli tomu definitivně opustil kapelu Roberta Křesťana.

MIG 21

je už dost známá kapela, které neupírám její kvality a právě proto si myslím, že by ji její frontman Jirka Macháček nemusel tak lacině podbízet publiku. V každém případě to byla jediná kapela, které dovolili pořadatelé přídavek. Finišující

Vlasta Redl

vystoupil se svou kapelou

Každý den jinak

, předvedli své už častými návštěvníky festivalů známé prázdninové vystoupení, vydržela jsem i povídky začínající jedním písmenem od Vojty Kňučíka, který nebyl tentokrát ani v podnapilém stavu a sklidlil jako všude jinde obrovský úspěch.

Vše se blížilo k excelentnímu závěru, přídavky tu byly co nevidět, ale ouha - Vlasta Redl se už na pódium nevrátil! Diváci nechápali, ale po několikaminutovém potlesku si museli nějaký názor vytvořit a zvednout se ze svých míst. Z ověřených zdrojů jsem se nakonec dozvěděla, že přídavky nepovolila pořadatelka, jelikož byl časový skluz a úřad by příští rok festival nepovolil. Myslíte si, že vystoupila na pódium a toto divákům oznámila? Ani náhodou, samozřejmě, že nejčastější názor, který jsem mezi diváky vyslechla, byl ten, že Vlastovi se už prostě nechtělo...

K organizaci zřejmě nepomohly ani digitální hodiny na pódiu (!), které odpočítávaly účinkujícím vyměřené minuty. Nedivila bych se, kdyby po skončení časového limitu začaly blikat... Nedočkali jsme se ani slíbeného ohňostroje, ty byly však prý vzhledem k suchu v těchto dnech

(Na) Okor "je cesta"?

Napsal uživatel Markéta Skočovská
Pátek, 19 Zář 2003 04:00

zakázány v celé ČR, jenže to si opět museli diváci zjistit sami.

Nutno ještě dodat, že akci konferovala Šárka Kubelková, které si jakožto moderátorky docela vážím, co ale předváděla tady... možná to byla vůle nějakého režiséra, ale většinou její průvodní slovo sestávalo z toho, že se zeptala, jestli tam jsme (jako diváci) a uvedla kapelu na jeviště.

Většina lidí odjela kyvadlovou dopravou zpátky do Prahy, my jsme s kamarádkou hrdinně zůstaly na místě, s ideou, že se ještě bude někde něco dít, jenže okamžitě nás vyhodili z areálu (záhadou pro mě zůstává, proč lidé spící na louce mohli v areálu zůstat), jaly jsme se tedy hledat nějaké místo

k přečkání do rána. Nakonec nás zachránil obsluhující bufetu na parkovišti, který díky nám zavíral až někdy v pět ráno a do té doby nás a naše kamarády obsluhoval. V půl šesté jsme si šly ještě prohlédnout areál se zakuklenci spícími v půlmetrové vrstvě kelímků a potom se vydali na několikakilometrovou pouť do vesnice, ze které nám jel první ranní autobus do Prahy.